

# הצב והעיט



סיפור מאפריקה מרכזית

סיפר מט אבנס

צייר דויד הוהן



רק לעתים רחוקות נפגשו העיט והצב, כי  
ביתו של העיט היה גבוה בין העננים  
והצב גר על הארץ. אך יום אחד העיט  
שמע כמה טוב-לב ונדיב הוא הצב  
והחליט לבקר אצלו.



הצב היה באמת טוב לב ונדיב, כי הוא  
הזמין את העיט לביתו והכין לו ארוחה  
נהדרת. העיט אכל מהמזון הטעים  
במשך שעות.



הארוחה שקיבל הייתה כה טובה שהוא  
חזר אל הצב שוב ושוב וכל פעם אכל כמו  
גרגרן. וכל פעם כשעזב צחק אל עצמו  
"הה-הה, אני נהנה מקבלת הפנים של  
הצב, אבל הוא לא יוכל להגיע אף פעם  
אל ביתי ולא אצטרך לגמול לו.



חיות אחרות שמעו על חמדנותו של  
העיט וכעסו. יום אחד הצפרדע באה לצב  
כדי לייעץ לו.



"צב" אמרה הצפרדע "העיט מנצל את רוחב הלב שלך. כל פעם שעוזב את ביתך הוא צוחק אל עצמו ואומר שהוא יכול לנצל אותך, אך אתה לא תוכל להגיע אליו כדי שיגמול לך".  
ואז אמרה לו הצפרדע מה לעשות.



בפעם הבאה כשהעיט הגיע לביקור אצל  
הצב, זה אמר "אנא אחי, תרשה שאתן  
לך דלעת מלאת אוכל עבור אישתך  
וילדיך."  
העיט הסכים כמובן לקבל את המתנה  
וחיכה עד שהצב יכין אותה.



במטבח, שם איפה שהעיט לא יכול היה  
לראות, הצב נכנס בעצמו לתוך הדלעת  
ואישתו שמה קצת אוכל מעליו. כשגמרו  
לא ניתן היה לראות את הצב והדלעת  
נראתה כאילו מלאה במזון.





העיט לקח את הדלעת הביתה ושפך את  
התכולה על הרצפה. יצא משם הצב  
ואמר "שלום, חשבתי שיהיה נעים לבקר  
אצלך. הייתי רוצה פעם לסעוד בביתך."



העיט כעס מאוד "אתה תהיה בעצמך  
הארוחה היחידה כאן, צב!" והוא ניסה  
לפצח את שריונו, אך רק עיקם את  
המקור שלו על הקליפה הקשה.



"איזה ידיד אתה, העיט, שמאיים לאכול  
אותי" אמר הצב "מוטב שתחזיר אותי  
עכשיו הביתה."



"אזרוק אותך על הארץ ואראה איך  
שאתה נשבר לחתיכות" קרא העיט. הוא  
תפס את הצב בטרפיו ועף אתו לשמיים.



אלא שהצב נשך בפיו את אחת  
מהרגליים של העיט ולא עזב. העיט ניסה  
לנער אותו אך הצב החזיק חזק ברגל.  
העיט צעק וביקש "אנא, אנא, צב, עזוב  
את הרגל שלי!"  
והצב ענה רק "אעשה זאת כשתחזיר  
אותי בשלום הביתה."



העיט עדיין ניסה להשתחרר מהצב אך  
לא הצליח ובסוף החזיר אותו הביתה.  
שם הצב עזב את הרגל ובשקט פנה  
לדלת ביתו.



אך לפני שנכנס עוד פנה לעיט ואמר  
"ידידות דורשת שיתוף של שניים. אני  
מארח אותך ואתה מארח אותי. אתה  
נסית להשתמש לרעה בנדיבות שלי.  
עכשיו אינך רצוי יותר בביתי."  
רק אז הבין העיט את תוצאת האנוכיות  
שלו.